

IUDITH

CAP I

In anul al 12 al împărăției lui Navohodonosor, carele au împărățit la Ninevi, cetatea cea mare, în zilele lui Arfaxad, carele au împărățit pre midii, la Ecvatana, **Și** au zidit Ecvatana împrejur, ziduri den pietri cioplite, de late de 3 coți, și de lungi de 6 coți, și au făcut înălțimea zidului de 70 de coți, și lărgimea lui de 50 de coți, **Și** turnurile lui au pus preste porțile ei, 100 de coți, și lățimea ei au întemeiat spre 60 de coți, **Și** au făcut porțile ei, porți rădicându-se spre nălțime de 70 de coți, și lărgimea lor de 40 de coți, spre ieșirile puterilor celor tari ai lui și spre rînduialele pedestrimei lui. **Și** au făcut războiu în zilele aceale împăratul Navohodonosor cătră împăratul Arfaxad, în cîmpul cel mare, acesta iaste cîmpul în hotarale Ragavului. **Și** întîmpinară cătră el toți ceia ce lăcuiesc muntele, și toți ceia ce lăcuia Efratul, și Tigris, și Idaspin, și în cîmpul Ariohului, împăratul elimeilor; și să adunară limbi multe foarte la rînduiala fiilor lui Helod. **Și** au trimis Navohodonosor, împăratul asirianilor, asupra tuturor celor ce lăcuiescu Persida, și cătră toți ceia ce lăcuiesc cătră apusuri, și ceia ce lăcuiesc Chilichia, și Damascul, și Livanul, și în preajma Livanului, și toți ceia ce lăcuiescu despre fața marginii mării, **Și** cei dentru limbile Carmilului, și Galaad, și Galilea cea de sus, și cîmpul cel mare, Ezdrilomul, și toți cei den Samaria, și cetățile ei, și decindea de Iordan, pînă la Ierusalim, și Vetani, și Hellus, și Cadis, și rîul Eghipetului, **Și** Tafnas, și Ramesi, și tot pămîntul Ghesemului, pînă a veni deasupra la Taneos, și Memfeos, și la toți ceia ce lăcuiescu Eghipetul, pînă va veni preste hotarale Ethiopiei. **Și** toți ceia ce lăcuia pămîntul nu băgară samă de graiul lui Navuhodonosor, împăratul asirianilor, și n-au venit împreună cu el la războiu, căci nu s-au temut de el, ce era împotriva lor ca un om. **Și** au întorsu pre vestitorii lui deșărți, cu necinste, de cătră fața lor. **Și** să mînie Navuhodonosor preste tot pămîntul acesta foarte; și s-au jurat asupra scaunului și împărăției lui de cu adevărat să izbîndească el toate hotarale Chilichiei, și ale Damascului, și ale Siriei, **Să** omoară cu sabia lui și pre toți ceia ce lăcuiescu în pămîntul lui Moav, și pre fiii lui Ammon, și toată jidovimea, și pre toți

13 cei din Eghiptet, pînă a veni la hotarăle ce-
 14 lor doao mări. Și să rîndui cu putearea
 15 lui cătră Arfaxad împăratul în anul al 17, și
 16 să întări întru războiul lui. Și înfrînsă
 toată putearea lui Arfaxad, și toată călări-
 mea lui, și toate carăle lui, și au biruit cetă-
 țile lui, Și au venit pînă la Ecvatana, și
 au biruit turnurile, și au prădat ulițile ei, și
 podoaba ei au dat spre ocară ei. Și au prin-
 su pre Arfaxad, în munții lui Ragav, și l-au
 împunsu pre el cu fușturile lui, și l-au pier-
 dut de tot pre el pînă în ziua aceea. Și
 să întoarse împreună cu ei la Ninevi, el și
 toată amestecătura lui, mulțime de oameni
 războinici foarte mulți, și era acolo desfă-
 tîndu-să și bine petrecînd el și putearea
 lui, în zile 120.

CAP II

1 **S**i în anul al 18, în 22 a lunii dentii,
 făcutu-s-au cuvînt în casa lui Navu-
 hodonosor, împăratul asirianilor,
 2 să-ș izbîndească preste tot pămîn-
 tul, în ce chip au grăit. Și au
 chemat toate slugile lui și pre toți diregăto-
 rii lui, și au pus împreună cu ei taina sfatu-
 3 lui lui. Și săvîrși toată răutatea pămîntu-
 lui den gura lui și ei au ales să piarză tot
 trupul, carii n-au urmat cuvîntului gurii lui.
 4 Și fu deaca săvîrși sfatul lui, au chemat
 Navohodonosor, împăratul asirianilor, pre
 Olofern, voivodul puterii lui, al doilea fiind
 după el, și zise cătră el: „Aceasta zice
 împăratul cel mare, domnul a tot pămîntul:
 5 ‘Iată, tu vei ieși de la fața mea, și vei lua
 împreună cu tine bărbați ce nădejduiescu
 în vîrtutea lor, pedestri 120000, și mulțime
 de cai cu călăreț doaosprăzece mii, și vei
 ieși la timpinarea a tot pămîntul spre apus,
 6 căci n-au ascultat de graiul mieu. Și vei
 vesti lor să-m gătească mie pămînt și apă,
 căci voiu ieși cu mînia mea asupra lor și
 voiu acoperi toată fața pămîntului cu pi-
 cioarele puterii meale și voiu da pre ei spre
 7 jahul lor. Și răniții lor vor împlea văile
 lor, și pîraiele, și rîul necînd cu morții lor
 să va împlea, și voiu aduce robia lor preste
 8 marginile a tot pămîntul. Și tu, ieșind,
 vei apuca mie tot hotarul lor; și să vor da
 pre ei ție, și vei păzi mie pre ei, în ziua
 9 muștrării lor. Iară preste cei ce nu ascultă,
 să nu să milostivească ochiul tău a-i da
 pre ei spreucidere și în jah, întru tot pămîn-
 tul tău, căci, viu eu și tîria împărăției
 10 mele, cîte am grăit voiu și face acestea în
 mîna mea. Și tu încă să nu calci vreunul
 den cuvintele domnului tău, ce săvîrșind să
 săvîrșești întru cîte am poruncit ție și să
 11 nu îndelungești a face acestea!’” Și ieși

Olofern de la fața domnului, și au chemat
 pre toți silnicii și voivozii și ispravnicii pu-
 12 terii lui Asur. Și au numărat aleși oameni
 spre rînduială, în ce chip au poruncit dom-
 nul lui, la 120000, și călăreți arcași 12000,
 și rîndui în ce chip să rînduiaște mulțimea
 13 războiului, Și au luat cămile și măgari
 spre povara lor, mulțime multă foarte, și oi,
 și boi, și capre, de gătirea lor, căroră nu era
 număr, și hrană la tot bărbatul întru mulți-
 me, și aur și argint, den casa împăratului,
 14 mult foarte. Și ieși el și toată putearea
 lui în cale, ca să meargă înaintea împăratu-
 lui Navohodonosor, și să acoperi toată fața
 pămîntului, cătră apusuri, cu cară și călă-
 reți și pedestri aleși ai lor, și multă amestecă-
 tură, ca lăcustele, au ieșit împreună cu ei,
 și ca năsipul pămîntului, pentru că nu era
 15 număr de mulțimea lor. Și ieșiră de la
 Ninevi cale de 3 zile, preste fața cîmpului
 Vectileth, și au tăbărit de la Vectileth
 aproape de muntele celui de na stînga Chi-
 16 lichiei cei de sus. Și au luat toată putearea
 lui, pe pedestri și călăreți, și carăle lui, și
 să duse de acolo la munte. Și au tăiat
 17 pre Fud, și pre Lud, și au prădat pre toți
 fiii lui Rasis, și pre fiii lui Ismail, cei de
 cătră fața pustiului cătră amiazăzi, despre
 Helon. Și trecu Efratul și veni în Mijlo-
 18 cul-rîurilor, și au săpat de tot toate cetățile
 nalte, ceale de la pîrîul Arvonai, pînă a veni
 la mare. Și au cuprins hotarăle Chilichiei,
 și au tăiat pre toț ceia ce au stătut împro-
 19 tiva lui, Și au venit pînă la hotarăle lui
 Iafeth, ceale despre austru și despre fața
 Araviei, și au încunjurat pre toți fiii lui
 Madiam, și au ars sălașurile lor, și au prădat
 20 stînele lor. Și au pogorît la cîmpul Da-
 mascului, pe vremea seacerii de grîu, și au
 ars toate țarenile lor și turmele, și cerezile
 21 le-au dat spre stingere. Și cetățile lor
 le-au prădat, și cîmpii lor i-au vînturat, și
 au lovit pre toți tinerii lor în gură de sabie.

CAP III

1 **S**i au căzut frica și groaza lui preste
 ceia ce lăcuiesc pre lîngă mare,
 ceia ce sînt în Sidon și în Tir, și ceia
 ce lăcuiesc în Sur și în Ochina, și
 pre toți ceia ce lăcuiesc în Iemnaan.
 2 Și ceia ce lăcuiesc în Azot și Ascalon să te-
 mură de el foarte, și au trimis cătră el soli
 3 cu cuvinte de pace, zicînd: „Iată, noi—
 slugile lui Navohodonosor, împăratului celui
 mare, aproape ne aflăm înaintea ta; fă cu noi
 4 în ce chip iaste plăcut feștii tale. Iată,
 odăile noastre, și tot locul nostru, și tot
 cîmpul grînelor, și turmele, și cerezile, și
 toate stînele sălașelor noastre aproape să

află înaintea feații tale; fă în ce chip îți va plăcea ție. Iată, și cetățile noastre și ceia ce lăcuiesc întru eale robii tăi sînt! Mergînd, timpină la eale cum iaste bine înaintea ochilor tăi!“ Și mearseră bărbații cătră Olofernu și vestiră lui după cuvintele acestea. Și să pogorî spre marginea mării el și putearea lui, și deade în pază cetățile ceale nalte. Și au luat dentru ei spre ajutoriu bărbați aleși, și au priimit pre el ei și tot împrejurul țării lor cu cununi, și hore, și timpene. Și au săpat de tot toate hotarale lor, și desişurile lor au tăiat. Și era lui poruncă dată să piarză de tot pre toți dumnezeii pămîntului, ca sîngur lui, lui Navohodonosor, să să închine, și toate limbile și neamurile lor să-l cheme pre el dumnezău. Și veni despre fața ezrailteanilor, aproape de jidovime, carea iaste în preajma hierestreului celui mare al jidovimei, și au tăbărit în mijlocul Ghevei și a Cetății Sichithilor, și era acolo o lună de zile, ca să adune toată plinirea puterii lui.

CAP IV

Si auziră fiii lui Israil, ceia ce lăcuia în țara jidovască, toate cîte au făcut Olofernu limbilor, voivodul lui Navohodonosor, împăratul asirianilor, și în ce chip au prădat toate beserecile lor și le-au dat pre eale spre stingere. Și să temură foarte de cătră fața lui, și pentru Ierusalim, și pentru besearca Domnului Dumnezeului lor s-au turburat. Căci atuncea era veniț de la robie și de curînd tot norodul să adunase, den Iudea, și vasele, și jîrtăvnicul, și Casa den pîngăriciune sfințită era. Și au trimis la tot hotarul Samariei, și la sate, și la Vethoro, și Velmen, și Iereho, și la Hova, și Esora, și valea Salimului, și au apucat înainte toate vîrfurile munților celor nalți, și au zidit satele ce era întru eale, și au pus spre hrană de gătirea războiului, că de curînd era cîmpurile lor săcerate. Și au scris Ioachim, preotul cel mare, carele era în zilele acealea în Ierusalim, celor ce lăcuia în Vetulua și Vetumestham, care iaste den preajma ezraililor, despre fața cîmpului celui de aproape de Dothaim, zicînd să apuce suișurile munților, căci pren eale era întrarea la Iudea, și era pre lesne a-i opri pre ei suindu-se, doi inși să stea asupra tuturor oamenilor, fiind strîmtă trecătoarea. Și au făcut fiii lui Israil în ce chip au poruncit lor Ioachim, preotul cel mare, și bătrîimea a tot norodul lui Israil, carii șădea în Ierusalim. Și strigară tot bărbatul lui Israil cu osîrdie mare, și au smerit sufletele lor, cu nencetare mare, ei și fămeile lor. Și pruncii lor, și dobitoacele lor, și tot nemearnicul,

și năimitul, și cel cumpărat pre argint al lor au pus saci pre mijlocele lor, și tot bărbatul și muiarea. Și copiii, și cei ce lăcuia în Ierusalim au căzut despre fața beserecii, și au încenușat capetele lor, și au întins sacii lor despre fața Domnului, și jîrtăvnicul cu sacu l-au învălit. Și au strigat cătră Domnul lui Israil, cu toți odată, neîncetat, ca să nu dea spre jaf pruncii lor, și muierile spre plenuire, și cetățile moștenirei lor spre stingere, și sfintele spre spurcăciune și ocară, bucurie limbilor. Și au ascultat Dumnezău rugăciunea lor, și văzu necazul lor, și era nărodul postind zile multe, în toată Iudea și Ierusalimul, despre fața sfintelor Domnului Atotțiatoriului. Și Ioachim, preotul cel mare, și toți ceia ce sta înaintea Domnului preoți, și ceia ce slujia Domnului, cu saci încinși mijloacele lor, aducea arderea-de-tot a neîncetării, și rugile, și ceale de bună voie dări ale nărodului; și era cenușă preste chiverile lor, și striga cătră Domnul, den toată putearea, spre bine să socotească toată casa lui Israil.

CAP V

Si să deade veaste lui Olofernu, voivodului puterii lui Asur, că fiii lui Israil s-au gătît de războiu, și trecătorile munților le-au închis, și au zidit tot vîrfurile muntelui nalt, și au pus la cîmpi piadeci. Și s-au mîniat cu mînie foarte, și au chemat pre toți boiarii Moavului și pre voivozii lui Amon și pre toți domniii marginii mării și zise lor: „Spuneți-mi dară mie, fiii lui Hanaan, cine e norodul acesta carele șade în munte? Și care sînt cetățile care lăcuiescu? Și ce e mulțimea puterii lor? Și întru ce e tăria lor și vîrteua lor? Și cine s-au rădicat preste ei împărat au povățuitoriu voivoziei lor? Și pentru ce s-au făcut nebăgători de samă a nu veni întru întimpinarea mea, decît toți cei ce lăcuiescu la apus?“ Și zise cătră el Ahior, povățuitoriu tuturor fiilor lui Amon: „Asculte dară domnul meu cuvînt den gura slugii tale, și voi spune ție adevărul pentru norodul acesta carele lăcuiaște muntele acesta, aproape de tine lăcuind; și nu va ieși minciună den gura slugii tale. Norodul acesta sînt den neamul haldeilor; Și au nemernicit mai nainte în Mijlocul-rîurilor, căci n-au vrut să urmeaze dumnezeilor părinților, carii s-au făcut în pămîntul haldeilor, și au ieșit den calea părinților lor, și s-au închinat Dumnezeului ceriului, la Dumnezeu Carele au cunoșcut. Și au scos pre ei de cătră fața dumnezeilor lor, și au fugit la Mijlocul-rîurilor, și au nemernicit acolo zile multe. Și au zis Dumne-

zeul lor să iasă den nemernicia lor și să
 meargă la pământul lui Hanaan. Și au lăcuit
 10 acolo, și s-au mulțit cu aur, și cu argint, și
 cu dobitoace multe foarte. Și au acoperit
 fața pământului lui Hanaan foamete, și
 s-au pogorît la Eghipet și s-au nemernicit
 acolo, pînă ce s-au înturnat; și s-au făcut
 11 acolo întru mulțime multă, și nu era număr
 neamului lor. Și s-au sculat asupra lor
 împăratul Eghipetului și i-au meșterșugit
 pre ei, și cu trudă și cu cărămidă i-au smerit
 pre ei, și i-au pus pre ei a fi robi. Și au strigat
 12 cătră Dumnezeu lor, și au lovit tot pămîntul
 Eghipetului cu rane întru carele nu
 era vindecare. Și au scos pre ei eghipteanii
 13 de cătră fața lor; și au uscat Dumnezeu
 Marea Roșie înaintea lor, și i-au adus pre ei
 la muntele Sinai și Cadis Varni. Și au
 scos pre toți ceia ce lăcuiescu în pustie, și
 au lăcuit în pămîntul amoreilor, și pre toți
 14 esevoneanii i-au pierdut de tot cu vîrteua
 lor. Și, trecînd Iordanul, au moștenit
 15 tot muntele. Și au scos de cătră fața lor
 pre hananeu, și pre ferezeu, și pre ievuseu,
 și pre sihem, și pre toți ghergheseii, și au
 16 lăcuit într-însul zile multe. Și, pînă n-au
 greșit înaintea Dumnezeului lor, era bună-
 tățile împreună cu ei, căci Dumnezeu, urînd
 17 strîmbătatea, împreună cu ei iaste. Iară
 cînd s-au depărtat de la calea carea au pus
 lor, foarte mult au perit în multe războaie,
 și s-au robit la pămîntul care n-au fost al
 lor, și besearica Dumnezeului lor s-au făcut
 18 tocma cu pămîntul, și cetățile lor s-au biruit
 de cătră nepriatini. Și acum, întorcîndu-
 se cătră Dumnezeul lor, s-au suit de la răsipire
 unde s-au fost răsipit acolo, și au luat
 19 Ierusalimul, unde iaste sfințenia lor, și s-au
 lăcuit în munte, căci era pustiiu. Și acum,
 stăpîne doamne, de cu adevărat iaste necunoștință
 20 întru norodul acesta și greșescu la Dumnezeu
 lor, să socotim căci iaste întru ei piadeca
 aceasta, și să ne suim și să-i batem pre ei.
 Iară de nu iaste fărădelege întru limba lor,
 să treacă dară domnul meu, ca nu cîndai va
 scuti Domnul pre ei și Dumnezeu lor pentru ei,
 și vom fi întru ocară înaintea a tot pămîntul!“

CAP VI

1 **S**i fu deca tăcu Ahior grăind cuvintele
 2 aceste, răpști tot norodul cel ce sta
 împrejurul cortului. Și zisără boiarii
 lui Olofern, și toți ceia ce lăcuiescu
 pămîntul pre lingă marginea mării, și a
 lui Moav: „Să-l taie pre el, pentru că nu
 ne vom teame de cătră fața fiilor lui
 3 Israil că, iată, norod întru care nu
 iaste puteare, nici tărie, spre rînduială
 tare iaste. Pentru

aceaea dară, să ne suim, și vor fi spre
 mîncare de tot, la toată oastea ta, doamne
 Oloferne!“ Și deca încetă gîlceava bărbații
 4 lor celor ce șădea împrejur la sfat, zise
 Olofernu, voivodul puterii lui Asur, cătră
 Ahior, înaintea a tot nărodul celor striini
 de fealiu și cătră toți fiii lui Moav: „Și
 5 cine ești tu, Ahior, și cei nămiți ai lui
 Efraim, de ai prorocit întru noi astăzi și ai
 zis pre neamul Ierusalimului să nu-l batem,
 căci Dumnezeu lor scuteaște pre ei? Și
 6 cine e Dumnezeu, fără numai Navohodonosor?
 Acesta va trimite tăria lui și va piarde
 de tot pre ei după fața pămîntului, și nu-i
 va izbăvi pre ei Dumnezeu lor. Ce noi,
 7 robii lui, vom piarde de tot pre ei ca pre un
 om, și nu vor suferi tăria cailor noștri,
 pentru că-i vom călca pre dînșii cu ei, și
 8 munții lor să vor îmbăta cu sîngele lor, și
 cîmpii lor să vor împlea de morții lor. Și nu
 va sta împotrivă urma picioarelor lor despre
 fața noastră, ce cu peire vor peri, zice
 9 împăratul Navohodonosor, domnul a tot pămîntul,
 pentru că au zis: ‘Nu vor rămînea în
 deșărt graiurile cuvintelor mele!’ Și tu,
 10 Ahior, năimitul lui Amon, carele ai grăit
 cuvintele aceste, în ziua strîmbătății tale
 nu vei mai vedea încă fața mea, den ziua
 aceasta pînă ce voiu izbîndi pre neamul
 11 celor de la Eghipet. Și atuncea va trece
 fierul oștii mele și nărodul slugilor mele
 pren coastele tale, și vei cădea întru rănii
 12 lor, cînd mă voiu înturna; și te vor pune
 robii miei la munte, și te vor pune la una
 den cetățile suirilor, și nu vei peri pînă
 13 ce te vei prăpădi cu ei. Și deca nădejduiești
 cu inema ta cum nu să vor prinde, să nu
 14 și se strice fața. Grăit-am, și nemică nu
 va cădea den graiurile mele!“ Și porunci
 Olofernu slugilor lui, carii era davorind
 la cortul lui, să prinză pre Ahior și să-l
 15 puie pre el la Vetulia și să-l dea în mîna
 fiilor lui Israil. Și-l prinsără pre el
 16 slugile lui, și-l aduseră pre el afară den
 tabără la cîmpu, și să rădicară den
 mijlocul cîmpului la munte, și mearseră
 la izvoarele care era supt Vetulia. Și
 17 deca i-au văzut pre ei bărbații cetății
 pre vîrfu muntelui, luară armele lor și
 ieșiră afară den cetate, preste vîrfu
 muntelui; și tot bărbatul prăștiaș și au
 oprit suirea lor și lovia cu pietri asupra
 lor. Și supuindu-se dedesuptul muntelui,
 au alergat pre Ahior și l-au lăsat
 lepădat supt rădăcina muntelui și s-au
 dus cătră domnul lor. Și pogorîndu-se
 fiii lui Israil den cetatea lor, au mers
 la el și, dezlegînd pre el, l-au adus la
 Vetulia. Și l-au adus pre el la boiarii
 cetăților, carii era în zilele

acealea, Ozias al lui Miha, den fealiul lui Simeon, și Havris al lui Gothoniil, și Harmis al lui Melhiil. Și au chemat împreună pre toți bătrînii cetății, și alergară tot tînărul lor, și muierile, la adunare; și au pus pre Ahior în mijlocul a tot nărodul lor, Și-l întrebă pre el Ozia de cea ce s-au întîmplat. Și răspunzînd spuse lor graiurile de la șădearea divanului lui Olofernu, și toate cuvintele cîte au grăit în mijlocul boiarilor lui Assur, și cîte s-au lepădat Olofernu spre casa lui Israil. Și, căzînd nărodul, să închinară lui Dumnezeu și strigară cătră Dumnezeu zicînd: „Doamne, Dumnezeul ceriului, caută mîndriile lor, și miluiaște smerenia neamului nostru, și caută preste fața celor sfințiți Ție întru ziua aceasta!“ Și mîngîiară pre Ahior și-l lăudară pre el foarte. Și-l miluia pre el Ozias, de la adunare la casa lui, și au făcut ospăț celor mai bătrîni, și au chemat pre Dumnezeul lui Israil spre ajutoriu toată noaptea aceea.

CAP VII

Si a doua zi porunci Olofernu la toată oastea lui și la tot norodul lui, carii veniia într-ajutoriu lui, să purcează asupra cetății Vetulua și să apuce suișurile muntelui și să facă războiu cătră fiii lui Israil. Și purceaseră în ziua aceea tot bărbatul tare al lor și putearea lor de bărbați de războiu, pedeștri 170000 și călărîmi 12000, afară den zbîrștină și den bărbații carii era pedeștri întru ei, mulțime multă foarte. Și să tăbărîră în vale, aproape de Vetulua, la izvor, și s-au întins lățimea pînă la Dothaim, pînă la Velvem și, în lungime, de la Vetulua pînă la Chiamon, carea iaste în preajma Ezdrilomului. Iară fiii lui Israil, deaca au văzut mulțimea lor, să turburară foarte și zise fieștecarele cătră aproapele lui: „Acum vor linge aceștea fața a tot pămîntul, și nici munții cei nalți, nici văile, nici dealurile vor suferi greutatea lor!“ Și, luînd fieștecarele armele ceale de războiu ale lor și așîțînd foc preste tumurile lor, aștepta păzînd toată noaptea aceea. Iară în ziua a doua, scoase Olofernu toată călărimea lui despre fața fiilor lui Israil, carii era în Vetulua, și au socotit suișurile cetății lor, și izvoarele apelor lor au cercat, și le-au luat pre eale, și au pus la eale ceate de oameni războinici; și el s-au întors la nărodul lui. Și, viînd la el toți boiarii fiilor lui Isaf, și toți povățuitorii nărodului lui Moav, și voivozii de pre lingă mare, ziseră: „Auză dară cuvînt stăpînul nostru, pentru ca să nu să

facă stricare întru putearea ta; Pentru că nărodul acesta al fiilor lui Israil nu nădejduiescu pre sulițele lor, ce pre nălțimile munților întru care ei lăcuiesc, căci nu iaste pre lesne a te sui pre vîrfurile munților lor. Și acum, doamne, nu face războiu cătră ei în ce chip să face războiul rînduialei, și nu va cădea den nărodul tău măcară un bărbat; Rămii la tabăra ta păzînd tot bărbatul de la putearea ta. Și să oprească slugile tale pămîntul apei carea iase den rădăcina muntelui, pentru căci de acolo iau apă toți ceia ce lăcuiesc în Vetulua. Și va omorî pre ei seate, și vor da cetatea lor. Și noi, și nărodul nostru, ne vom sui la ceale de pre aproape vîrfurile a munților și ne vom tăbărî preste eale spre strajă înainte, ca să nu iasă den cetate un om. Și să vor topi cu foamete ei, și muierile lor, și feciorii lor și, mai nainte de a veni sabia preste ei, vor peri în ulițele lăcuinții lor. Și vei da lor răsplătire rea, pentru căci au viclenit și n-au ascultat de fața ta cu pace“. Și au plăcut cuvintele lor înaintea lui Olofernu și înaintea tuturor slugilor lui, și au rînduit să facă în ce chip au grăit. Și s-au rădicat tabăra fiilor lui Amon, și împreună cu ei 5000 den fiii lui Asur, și s-au tăbărît în vale, și au apucat înainte apele și izvoarele apelor fiilor lui Israil. Și s-au suit fiii lui Isaf, și fiii lui Amon, și s-au tăbărît în munte, în preajma Dothaimului. Și au trimis dentru ei cătră austru, și cătră vîntul de amiazăzi, în preajma Ecrevilului, care iaste aproape de Husi, care iaste la pîrîul Mohmurului; și ceaealaltă oaste a asirianilor s-au tăbărît la cîmpu, și au acoperit toată fața pămîntului, și corturile și povărale lor s-au tăbărît întru mulțime multă foarte. Și fiii lui Israil au strigat cătră Domnul Dumnezeu lor, căci au leșinat duhul lor, căci i-au încunjurat toți vrăjmașii lor, și nu era a scăparea den mijlocul lor. Și aștepta împrejurul lor toată adunarea lui Asur, pedestrima și carăle și călăreții lor, zile 34. Și să svîrșiră la toți ceia ce lăcuia în Vetulua toate vasele lor ceale de apă, și gropile să deșărta, și nu avea să bea de sațiu apă o zi, căci cu măsură le da lor a bea. Și leșinară pruncii lor, și muierile, și tinerii peria de seate și cădea în ulițele cetății și în trecătorile porților, și nu mai era întărîre întru ei. Și să adunară tot nărodul asupra Oziei și a boiarilor cetății, tinirii și muierile și copiii, și au strigat cu glas mare și ziseră înaintea tuturor bătrîni-

22 lor: „Judece Dumnezeu între noi și între voi, căci ați făcut întru noi strîmbătate mare, negrînd de pace cu fiii lui Asur. Și acum nu iaste ajutoriu noao, ce ne-au vîndut pre noi Dumnezeu în mîinile lor, ca să ne aștearnem de tot înaintea lor, cu seate și cu

23 peire mare. Și acum, chemați pre dînșii și dați cetatea toată în pradă la norodul lui Olofernu și la toată putearea lui, pentru că mai bine e noao a ne face lor întru jaf, decît

24 să murim cu seate. Pentru că vom fi robi, și va trăi sufletul nostru, și nu vom vedea moartea pruncilor noștri înaintea ochilor noștri, și muierile și coconii noștri lăsîndu-ș

25 sufletele lor. Mărturisim voao pre ceriu și pre pămînt, și pre Dumnezeu nostru, și Domnul părinților noștri, Carele izbîndește asupra noastră după păcatele noastre și păcatele părinților noștri, pentru ca să nu facă după cuvintele acestea în ziua de

26 astăzi!“ Și s-au făcut plîngere mare în mijlocul adunării tuturor dempreună, și au strigat cătră Domnul Dumnezău cu glas

27 mare. Și zise cătră ei Ozia: „Trageți nădeajde, fraților, încă 5 zile să îngăduim, întru carele va întoarce Domnul Dumnezăul nostru mila Lui spre noi, pentru că nu va

28 părăsi pre noi desăvîrșit. Iară de vor treace acestea și nu va veni asupra noastră ajutoriu, voi face după cuvîntul vostru“.

29 Și au răsîpît pre norod la tabăra lui, și preste ziduri și turnurile cetății lor s-au dus, și muierile și copiii la casele lor i-au trimis, și era cu smerire multă în cetate.

CAP VIII

1 i auzi, în zilele acealea, Iudith, fata lui Merari, fiul lui Ox, fiul lui Iosif, fiul lui Oziil, fiul lui Elchie, fiul lui Ananiei, fiul lui Ghedeon, fiul lui Rafain, fiul lui Achitho, fiul lui Iliu, fiul lui Eliav, fiul lui Nathaniil, fiul lui Samail, fiul lui Salasadai, fiul lui

2 Israil. Și bărbatul ei, Manasi, den fealiul ei și den neamul ei; și au murit în zilele seacerii de orz, Pentru că au stătut asupra celor ce lega znopii în cîmpu, și zăduful au venit preste capul lui, și au căzut pre patul lui, și au murit în Vetulua cetatea, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în țarcna cea den mijlocul Dothaimului și Valamo.

4 Și era Iudith în casa ei văduvind 3 ani și 4 luni. Și au făcut și ea cort preste podul casii ei, și au pus pre mijlocul ei sac, și era preste ea hainele văduirei. Și postîia toate zilele văduirei ei, afară de mainainte-de-sîmbete și de sîmbete, și mainainte-de-lunile-noao și de luni noao și sărbători, și de ceale veselitoare ale casii lui Israil. Și era frumoasă la chip, și înfrumșetată la față foarte. Și au lăsat

ei Manasi, bărbatul ei, aur, și argint, și slugi, și slujnice, și dobitoace, și țarine; și să afla întru eale. Și nu era care să fie adus

8 asupra ei cuvînt viclean, căci să temea de Dumnezeu foarte. Și auzi cuvintele norodului ceale reale, asupra boiarenului, căci au leșinat întru împuținarea apelor. Și au auzit toate cuvintele Iudith, carele au grăit cătră ei Ozia, că au jurat lor să dea cetatea după 5 zile asirianilor. Și trimițînd pre

10 roaba ei, pre ceaea ce era diregătoare la toate averile ei, au chemat pre Ozia, și pre Havrin, și pre Harmin, pre cei mai bătrîni ai cetății. Și veniră cătră ea, și zise cătră ei: „Auziți-mă dară, boiarii celor ce lăcuiesc

11 în Vetulua, căci nu e drept cuvîntul vostru carele ați grăit înaintea norodului în ziua aceasta, și ați întărit jurămîntul acesta carele ați grăit întru mijlocul lui Dumnezeu și al vostru, și ați zis să dați cetatea vrăjmașilor noștri, de nu întru aceste Să va întoarce Domnul să vă ajute voao. Și

12 acum cine sînteți voi, carii ați ispitit pre Dumnezeu în ziua de astăzi și stați mai pe deasupra de Dumnezeu în mijlocul fiilor oamenilor? Și acum pre Domnul Atot-

13 țitiitoriul cercetați, și nimică nu veți cunoaște pînă în veac; căci, adîncul inimii omului nu veți afla și cuvintele cugetului lui nu veți priceape, și cum pre Dumnezeu, Carele au făcut toate acestea, Îl veți cerceta, și gîndul Lui veți cunoaște, și cugetul Lui veți priceape? Nici într-un chip, fraților, nu mîniați pre

14 Domnul Dumnezăul nostru, că, de nu va vrea în ceale 5 zile să ajute noao, El are puteare, în care zile va vrea, să acopere au să și piarză pre noi înaintea feații vrăjmașilor noștri. Iară voi nu zălojiți sfaturile

15 Domnului Dumnezăului nostru, căci nu e ca omul Dumnezeu, să Să înfricoșaze, nici ca un fiu al omului a petrece. Pentru

16 aceaea, așteptînd cea de la El mîntuire, să chemăm pre El spre ajutoriul nostru, și va asculta glasul nostru, de va fi Lui plăcut. Căci nu s-au sculat, întru neamurile noastre,

17 nici iaste în ziua de astăzi nici fealiu, nici neam, nici nărod, nici cetate dentru noi, carei să închină la dumnezăi făcuți de mîini, în ce chip s-au făcut în zilele ceale mai denainte, pentru care lucru s-au dat la sabie și la jaf părinții noștri și au căzut cădeare mare înaintea vrăjmașilor noștri. Iară noi pre alt Dumnezeu n-am cunoscut,

18 într-aceaea nădejduim că nu ne va treace cu vederea Nici den neamul nostru.

19 Nici cînd ne vom lua noi, așa se va chema jidovimea; și să vor prăda sfintele noastre, și va cerceta pîngăriciunea lor den gura noastră; și frica fraților noștri, și robia pămîntului, și pustiirea moștenirii noastre va întoarce la capul nostru, întru limbi, ori-

unde vom sluji acolo, și vom fi în piadecă și spre ocară înaintea celor ce ne vor cîștiga pre noi; Căci nu se va îndirepta treaba noastră în dar, ce la necinste o va pune pre ea Domnul Dumnezăul nostru. Și acum, fraților, să arătăm fraților noștri căci de noi să spînzură sufletul lor; și sfintele, și Casa, și jîrtăvnicul razimă asupra noastră. Afară den toate aceastea, să mulțimim Domnului Dumnezăului nostru, Carele ispiteaște pre noi ca și pre părinții noștri. Aduceți-vă aminte cîte au făcut Avraam, și cîte au ispitit pre Isaac, și cîte s-au făcut lui Iacov în Mijlocul-rîurilor Siriei, pascînd oile lui Lavan, fratelui maicii lui. Căci nu în ce chip pre aceia i-au lămurit spre cercetarea inimii lor, și pre noi nu ne-au izbîndit, ce spre învătătură bate Domnul pre cei ce să apropie de El". Și zise cătră ea Ozia: „Toate cîte ai zis, cu inimă bună ai grăit, și nu iaste cine să stea împotriva cuvintelor tale. Căci nu în ziua de astăzi iaste înțelepciunea ta arătată, ce de începutul zilelor tale au cunoscut tot nărodul înțeleagerea ta, întru cît iaste bună zidirea inimii tale. Ce nărodul au însătat foarte, și ne-au îndemnat pre noi precum am grăit să facem lor și să aducem jurămînt asupra noastră, care nu-l vom călca. Și acum roagă-te tu pentru noi, căci muiare bună-credincioasă ești, și va trimite Domnul ploaie spre plinirea gropilor noastre, și nu vom peri încă". Și zise cătră ei Iudith: „Ascultați-mă, și voi face lucru carele va merge la neamurile neamurilor, la fiii nărodului nostru. Voi veț sta la poartă în noaptea aceasta, și voi ieși eu cu roaba mea, și, în zilele după carele aț zis să dați cetatea vrăjmașilor noștri, va socoti Domnul pre Israil în mîna mea. Și voi nu veț cerceta faptul mieu, pentru că nu voi spune voao, pînă să vor sfiși ceale ce voi face eu". Și zise Ozia și boiarii cătră ea: „Pasă în pace, și Domnul Dumnezău înaintea ta, spre izbînda vrăjmașilor noștri!" Și întorcîndu-se de la cort, au mers la rînduialele lor.

CAP IX

1 i Iudith au căzut preste fața ei, și au pus cenușă pre capul ei, și s-au dezbrăcat den sacul cel ce era îmbrăcată. Și era atuncea aducîndu-se la Ierusalim la Casa Domnului tă-
2 mîierea serii aceia. Și strigă cu glas mare Iudith și zise: „Doamne, Dumnezăul părintelui mieu Simeon, căruia ai datu sabie spre izbîndirea celor striini den neam, carii au dezlegat zgăul fecioarii spre pîngăriciune, și au golit coapsa spre rușine, și au spurcat zgăul spre ocară. Pentru că ai zis: 'Nu va fi așa!', și ai făcut. Pentru căci ai dat pre boiarii

lor spreucidere, și așternutul lor l-au muiat, fiind înșălat spre sînge, Și ai lovit robi
4 asupra putearnicilor, și putearnicii preste scaunile lor, și ai dat muierile lor spre pradă, și featele lor spre robire, și toate prăzile
5 lor spre împărțeala feciorilor celor îndrăgiț de Tine, Și au rîvnit rîvnirea Ta și s-au
6 scîrbit de pîngăriciunea sîngelui lor, și au chemat pre Tine spre ajutoriu; Dumne-
7 zeule, Dumnezeule Cel ce ești al mieu, și ascultă pre mine, văduva! Pentru că Tu
8 ai făcut ceale mai denainte de acealea, și acealea, și ceale de pre urmă. Și ceale de
9 acum, și ceale viitoare ai socotit, și au stătut ceale ce-ai sfătuit, și ai zis: 'Iată, sîntem de
10 față!' Pentru că toate căile Tale sînt gata, și judecățile Tale întru mai nainte cono-
11 ștință. Pentru că, iată, asirianii s-au mulțit întru putearea lor, înălțatu-s-au pre
12 cal și călărețu, sămețitu-s-au în brațul celor pedestri, nădejduit-au întru pavază, și fuște,
13 și arcu, și praștie, și n-au cunoscut că Tu ești Domnul, Cel ce zdrobește războaie. Domnul—numele Tău! Tu surpă virtutea
14 lor cu putearea Ta și pogoară țaria lor cu mînia Ta, pentru că s-au sfătuit să spurce sfintele Tale, să pîngărescă sălașul odihnii
15 numelui mării Tale, și a oboři cu fier cornul jirtăvnicului Tău. Caută la mîndria
16 lor, trimite urgia Ta la capetele lor, dă în mîna mea, ceii văduve, cea ce am socotit
17 tărie! Loveaște pre robu, den buzele înșelăciunii mele, asupra boiariului, și pre boiaren preste sluga lui. Înfrînge-le lor scularea, în
18 mîna de fămeaie! Pentru că nu e întru
19 mulțime tăria Ta, nici cu puternicia Ta să întăresc, ce celor smeriți ești Domnu, celor
20 mai puțini ești ajutoriu, sprejinitoriu celor neputincioși, celor nebăgați de samă aco-
21 peritoriu, celor fără de nădejde mîntuitoriu. Așa, așa, Domnul părintelui mieu și
22 moștenirii lui Israil, Stăpînitoriul ceriurilor și al pămîntului, Ziditoriul apelor, Împărate a toată zidirea Ta, Tu ascultă ruga mea și
23 dă cuvînt mie, și înșălăciune, și rană, și struncinătura lor, carii sînt împotriva făgă-
24 duinții Tale, și Casii Tale ceii sfinte, și vîrfului Sionului, și casii ținerii fiilor Tăi au sfătuit reale. Și fă preste toată limba
25 Ta și a tot fealiului conoștință a ști că Tu ești Dumnezăul a toată putearea și tăria, și nu iaste altul scutindu limba lui Israil,
26 fără numai Tu!"

CAP X

1 i fu deaca încetă strigînd cătră
2 Dumnezăul lui Israil și săvîrși toate graiurile aceastea, și să sculă de la cădeare și chemă
3 pe roaba ei; Și pogorî la
4 casa carea petrecea întru ea în zi-

lele sîmbetelor și în praznicile ei, și luă sacul carele să îmbrăca, și să dezbracă de hainele văduvirii ei, Și au scăldat trupul ei cu apă, și s-au unsu cu mir gros, și au tocmnit părul capului ei, și au pus mitră în cap, și s-au îmbrăcat cu hainele ceale de veselie ale ei, cu carele să împodobii în zilele vieții bărbatului ei, lui Manassi. Și au luat călțuni în picioarele ei, și au pus prejur ea gherdanurile, și brățările, și inealele, și cerceii, și toată podoaba ei. Și s-au înfrumșățat foarte, spre înșălarea ochilor bărbatilor cîți vor vedea pre ea. Și au dat roabei ei un foale de vin, și un urciuru de untdelemn, și o traistă au împlut de făină și de păpuș de smochine, și pîine curată, și au astupat toate vasele ei, și le-au pus preste ea. Și au ieșit la poarta cetății Vetulei, și au găsit pre Ozia, șazînd în poartă, și pre bătrînii cetății Havrinului și Harminului. Și deaca o văzură pre ea, și era premenită fața ei, și îmbrăcămîntea schimbată a ei, și s-au mirat de frumuseațele ei mult foarte Și ziseră ei: „Dumnezeu, Dumnezeuul părinților noștri, să te dea spre daru și să săvîrșască tocmealele tale, întru semeția fiilor lui Israil și spre înălțarea Ierusalimului!“ Și s-au închinat lui Dumnezău. Și zise cătră ei: „Porunciț să-m deșchiză poarta cetății, și voiu ieși spre plinirea cuvintelor căroră aț grăit cu mine!“ Și au poruncit tinerilor să-i deșchiză ei, precum au grăit. Și au făcut așa. Și ieși Iudith, ea și slujnica ei împreună cu ea. Și o privia pre ea bărbatii cetății pînă ce s-au pogorît den munte și pînă au trecut valea, și nu o au mai văzut pre ea. Și mergea pre vale drept. Și întimpină pre ea straja cea denainte a asirianilor. Și o înteția pre ea și o întrebară pre ea: „A căroră ești? Și de unde vii? Și unde mergi?“ Și zise: „Fată sînt a jidovilor, și fug de cătră fața lor, pentru că vor să să dea voao spre mîncare de tot. Și eu viu la fața lui Olofernu, voivodului puterii voastre, ca să-i vestesc graiuri adevărite; și voiu arăta înaintea lui cale pre carea va merge, și va stăpîni tot muntele, și nu se va osebi dentru bărbatii lui un trup, nici duh de viață“. Și deaca auziră bărbatii graiurile ei și socotiră fața ei,—și era înaintea lor minunată la frumuseațe foarte— Și ziseră cătră ea: „Mîntuit-ai sufletul tău, sîrguind a te pogorî la fața domnului nostru; și acum pasă la cortul lui și de la noi te vor petrece pre tine pînă te vor da la mîinile lui. Iară de vei sta înaintea lui, să nu te temi cu inima ta, ce spune după graiurile tale, și bine va face ție“. Și au ales dentru-înșii 100 de oameni și au însoțit pre ea

și pre roaba ei și o au adus pre ea la cortul lui Olofernu. Și să făcu alergare în toată tabăra, pentru că s-au strigat la corturi venirea ei. Și viind, o încungiura pre ea, cît au stătut afară den cortul lui Olofernu, pînă au spus lui pentru ea. Și să mira de frumuseațele ei și lăuda pre fiii lui Israil pentru ea. Și zise fieștecarele cătră aproapele lui: „Cine va huli nărodul acesta carele are la sine muieri ca acestea? Că nu e bine a lăsa dentru-înșii un bărbat, carei, lăsîndu-se, vor putea să meșterșuguiască tot pămîntul“. Și ieșiră cei ce dormiia lîngă Olofernu, și toate slugile lui, și o băgară pre ea la cort. Și era Olofernu odihnînd pre patul lui în polog, care era de mohorît, și de aur, și zmaragd, și pietri scumpe țesut, și spusără lui pentru ea. Și ieși la tinda cortului, și făclie de argint mergea înaintea lui. Și deaca veni despre fața lui Iudith, și a slugilor lui, s-au mirat toți pentru frumuseațele feații ei. Și căzînd preste față, s-au închinat lui, și o sculară pre ea robii lui.

CAP XI

i zise cătră ea Olofernu: „Îndrăznește, muiare, să nu te temi cu inima ta, căci eu n-am făcut rău la om care au ales a sluji lui Navohodonosor, împăratul a tot pămîntul. Și acum, nărodul tău, cel ce lăcuiaște muntele, de nu m-ar fi defăimat pre mine, nu aș fi rîdicat sulița mea preste dînșii. Ce ei ș-au făcut lor aceste. Și acum spune-m pentru care lucru ai fugit de la ei și ai venit cătră noi? Pentru că ai venit la mîntuire, aibi nădejde! În noaptea aceasta tu vei trăi, și înaintea, pentru că nu iaste cine să facă strîmbătate ție, ce bine va face spre tine, precum să face robilor domnului meu, împăratului Navohodonosor“. Și zise cătră el Iudith: „Priimește graiurile roabei tale, și să grăiască roaba ta înaintea feații tale, și nu voiu vesti minciună domnului meu în noaptea aceasta. Și, de vei urma cuvintelor slujnicii tale, desăvîrșit lucru va face Dumnezău cu tine, și nu să va scădea domnul meu den tocmealele lui. Pentru că viu e Navohodonosor, împăratul a tot pămîntul, și trăiaște tăria lui care te-au trimis pre tine spre isprăvirea a tot sufletul, pentru că nu numai oameni, pentru tine, vor sluji lui, ce și hiarăle cîmpului, și dobitoacele, și pasările ceriului, pren putearea ta, vor trăi asupra lui Navohodonosor și a toată casa lui. Pentru că am auzit înțelepciunea ta și meșteșugurile sufletului tău, și s-au vestit în tot pămîntul că tu însuți ești bun întru toată împărăția, și tare întru știință, și minunat în oștile războiului. Și acum, cuvîntul carele au grăit Ahior la

sfatul tău am auzit graiurile lui, pentru că l-au socotit pre el oamenii den Vetulia și au spus lor toate câte au grăit el lîngă tine.

10 Pentru aceea, stăpîne doamne, să nu treci cuvîntul lui, ce-l pune pre el în inima ta,

11 căci adevărat iaste. Că nu să izbîndește neamul nostru, pentru că nu poate sabie asupra lor, de nu vor greși la Dumnezăul lor.

12 Și acum, pentru ca să nu fie domnul meu în zadar și fără izbîndă, și va cădea moarte preste fața lor, că i-au cuprins pre ei greșală cu carea vor mînia pre Dumnezăul lor, cînd

13 vor face fără cale. De vreme ce s-au firșit lor bucatele lor și să împuțină toată apa, sfătuiră a să învita spre dobitoacele lor, și toate câte au osebit lor Dumnezău întru legile Lui ca să nu mănînce, au socotit să le cheltuiască. Și începăturile grîului, și zăciualele vinului și untul-de-lemnului, carele au păzit sfînșind preoșilor celor ce stau la Ierusalim, înaintea feaței Dumnezăului nostru, au socotit să le mistuiască, de carele nici cu mîinile să cădea să să atingă nimeni

15 den cei dentru norod. Și au trimis la Ierusalim să le aducă iertăciune de la bătrînime, pentru că și cei ce lăcuiesc acolo au făcut aceastea. Și vor fi pînă vor vesti lor și vor face, să vor da ție spre pierzare în ziua aceea.

16 Pentru aceea, eū, roaba ta, conoscînd toate aceastea, am fugit de cătră fața lor; și au trimis pre mine Dumnezău să fac cu tine lucru pre carele să va minuna tot pămîntul, oricîți vor auzi aceastea, căci roaba ta de Dumnezău crezătoare iaste și slujînd ziua

17 și noaptea Dumnezăului ceriului. Și acum voiu rămînea lîngă tine, domnul meu, și va ieși roaba ta preste noapte spre vale și mă voiu ruga cătră Dumnezău, și-m va vesti mie cînd au făcut păcatele lor; și viind, voiu

18 cuvînta ție, Și vei ieși cu toată putearea ta și nu iaste cine să stea împotrivă ție dentru ei. Și voiu duce pre tine pre mijlocul jidovimei, pînă vei veni în preajma Ierusalimului. Și voiu pune jățul tău în mijlocul ei. Și vei aduce pre ei ca oile care n-au păstori. Și nu va mîrîi cîine cu limba lui denaintea ta. Pentru căci mie aceastea s-au grăit despre știința mea și s-au vestit mie, și m-am trimis ca să vestuiesc ție“.

21 Și plăcură cuvintele ei înaintea lui Olofernu și înaintea tuturor slugilor lui, și să mirară de înțelepciunea ei și ziseră: „Nu iaste ca această muiare de la marginea pînă la marginea pămîntului, în frumseățele obrazului și priceaperea cuvintelor“. Și zise cătră ea Olofernu: „Bine au făcut Dumnezău, trimișînd pre tine înaintea norodului, ca să să facă întru mîinile noastre țarie, iară întru cei ce au defăimat pre domnul

23 meu perzare. Acum iscusită ești tu la

chipul tău și bună la cuvintele tale; că, de vei face în ce chip ai grăit, Dumnezăul tău va fi mie Dumnezău și tu în casa împăratului Navohodonosor vei șădea și vei fi numită la tot pămîntul!“

CAP XII

i porunci să o bage pre ea unde să puna arginturile lui, și rîndui să i să aștearnă ei den facerile bucatelor lui, și vinul lui să bea. Și zise Iudith: „Nu voiu mîncă dentru eale, pentru ca să nu să facă poticală, ce den ceale ce mi s-au urmat să va da!“ Și zise cătră ea Olofernu: „Dară de să vor sfirși ceale ce sînt cu tine, de unde vom avea ție să dăm aseamenea acelora? Pentru că nu iaste cu noi den năamul tău“. Și zise Iudith cătră el: „Viu sufletul tău, domnul meu, că nu va cheltui roaba ta cealea ce-s cu mine, pînă unde va face Domnul în mîna mea ceale ce au sfătuit!“ Și o au adus pre ea slugile lui Olofernu la cort și au dormit pînă la miazănoapte. Și să sculă cătră straja cea despre zori și trimise cătră Olofernu, zicînd: „Poruncească dară domnul meu să lase pre roaba ta să iasă la rugă“. Și porunci Olofernu păzitorilor trupului să nu oprească pre ea. Și rămase în tabără zile 3, și ieșiia preste noapte la valea cetății Vetuliei, și să afunda la izvorul apei în tabără. Și deaca să suia, să ruga Domnului Dumnezeului lui Israil să îndirepteaze calea ei spre rădicarea fiilor nărodului ei. Și întrînd curată, aștepta la cort pînă i-au adus hrana ei cătră seară. Și cînd fu în ziua a patra, au făcut Olofernu ospăț robilor lui, sînguri, și n-au chemat la acea treabă pre niciunul den cei ce sînt pre trebi. Și zise lui Vagoa scopitului, care era ispravnic preste toate ale lui: „Pleacă dară, mergînd, și pre muiarea jidovca care iaste la tine, ca să vie la noi și să mănînce și să bea cu noi, Pentru că, iată, rușine iaste obrazului nostru, de vom lăsa muiare ca aceasta neîmpreunîndu-ne cu ea, că, de nu vom trage pre aceasta cătră noi, va rîde de noi“. Și ieși Vagoa de cătră fața lui Olofernu și întră la ea și zise: „Să nu se lenevească dară copilașa cea frumoasă aceasta a veni cătră domnul meu, ca să să mărească înaintea feații lui și să bea cu noi spre veselie vin și să să facă în ziua aceasta ca o fată a fiilor lui Asur, carele stau în casa lui Navohodonosor“. Și zise cătră el Iudith: „Și cine sînt eu, ca să grăiescu împotriva domnului meu? Căci tot ce va fi înaintea ochi[lor] lui plăcut, sîrguind voiu face, și va fi mie aceasta spre bucurie pînă la ziua morții mele“. Și sculîndu-se, să împodobî cu îmbrăcă-

mintea și cu toată podoaba cea muierască,
 și veni roaba ei și-i așternu ei în praștia lui
 Olofernu jos pieile carele au luat de la Vagoa,
 la cea de toate zilele petrecerea ei, ca să
 15 mănince șazănd pre eale. Și venind, șazu
 Iudith. Și să ciudi inema lui Olofernu asupra
 ei, și să turbură sufletul lui, și era întru
 pohtă foarte ca să să împreune cu ea; și
 păziia vreama ca să o înșale pre ea den ziua
 16 care o au văzut. Și zise cătră ea Olofer-
 nu: „Bea dară și te fă cu noi spre veselie!“
 17 Și zise Iudith: „Bea-voiu dară, doamne,
 căci s-au mărit traiul meu întru mine astăzi
 decît toate zilele nașterii mele“. Și luînd,
 au mîncat și au băut înaintea lui carele au
 18 gătit roaba ei. Și să veseli Olofernu pen-
 tru ea, și au băut vin mult foarte, cît n-au
 băut niciodineoară într-o zi, de cînd s-au
 născut.

CAP XIII

1 **S**i deaca să întîrzie vreama, sîrguiră
 2 robii lui a să răsiți. Și Vagoa au
 închis cortul lui pre den afară și
 sloboziră pre cei ce păziia de cătră
 fața domnului lui, și s-au dus la
 așternuturile lor, pentru că era toți trudiți,
 3 fiind îndelungată băutura. Și rămase
 Iudith sîngură în cortu, și Olofernu mai na-
 ante fiind căzut pre patul lui, pentru că era
 4 preste el turnat vinul. Și zise Iudith roa-
 bei ei să stea afară den așternutul ei și să
 păzască ieșirea ei, ca și în cealealalte zile,
 pentru că au zis că va ieși la ruga ei; și lui
 Vagoa au grăit după cuvintele aceastea.
 5 Și să duseră toți de cătră fața ei, și nimeni
 n-au rămas la așternut, de la mic pînă la
 6 mare. Și stînd Iudith lîngă patul lui, zise
 în inima ei: „Domnul Dumnezău a toată
 putearea, caută în ceasul acesta spre faptele
 mînilor mele spre înălțarea Ierusalimului!
 7 Acum iaste vreama a ajuta moștenirii Tale
 și a face tocmealele mele spre surparea vrăj-
 mașilor carii s-au rădicat asupra noastră“.
 8 Și apropiindu-să la stîlpul patului care era
 lîngă capul lui Olofernu, coborî sabia lui de
 la el și, apropiindu-se de pat, l-au apucat de
 9 chica capului lui; Și zise: „Întăreaște-mă,
 Doamne, Dumnezeul lui Israil, în ziua aceas-
 ta!“ Și lovi preste grumazul lui de 2 ori cu
 10 vîrtutea ei, și luo capul lui de la el. Și
 răsturnă trupul lui de pre așternut, și luo
 11 polugul den stîlpi, și preste puțin ieși Și
 deade roabei ei capul lui Olofernu, și-l puse
 pre el în traista bucatelor ei. Și ieșiră
 amîndoao împreună, după obiceiul lor, la
 12 rugă. Și trecînd tabăra, au încunjur-
 rat valea aceea și s-au suit la măgura

cetății Vetuliei și veniră la porțile ei. Și 13
 zise Iudith de departe celor ce păziia la por-
 ții: „Deșchideți, deșchideți dară poarta! Cu
 noi iaste Dumnezău, Dumnezăul nostru, ca
 să mai facă puteare în Ierusalim și tărie
 asupra vrăjmașilor, precum și astăzi au fă-
 cut!“ Și fu deaca auziră oamenii cetății 14
 glasul ei, sîrguiră a să pogorî la poarta cetă-
 ții lor; și chemară împreună pre bătrînii ce-
 ții. Și alergară toți, de la mic pînă la mare,
 căci cu minune era lor a veni ea. Și deș- 15
 chisără poarta și le primiră pre eale; și
 aprinzînd foc spre lumină, le încunjurară
 pre eale. Și ea zise cătră dînșii cu glas 16
 mare: „Lăudați pre Dumnezău! Lăudați
 pre Dumnezău, pentru că n-au depărtat
 mila Lui de la casa lui Israil, ce zdrobi pre
 vrăjmașii noștri, pren mînilor mele, în noap-
 tea aceasta!“ Și luînd capul den traistă, 17
 îl arătă și zise lor: „Iată capul lui Olofernu,
 voivodul puterii lui Asur, și iată pologul
 întru carele zăcea în bețiile lui. Și l-au lovit
 pre el Domnul cu mîna de fămeaie. Și 18
 viu Domnul, Carele au păzit pre mine în
 calea mea carea am mersu, că l-au înșalat
 pre el fața mea, spre peirea lui, și n-au făcut
 păcat cu mine spre pîngăriciune și rușine“.
 Și să minună tot norodul foarte și, plecîndu- 19
 se, să închinară lui Dumnezău și zisără cu
 toți odată: „Binecuvîntat ești, Dumnezăul
 nostru, Cea ce ai ocărît în ziua de astăzi
 pre vrăjmașii norodului Tău!“ Și zise ei 20
 Ozia: „Binecuvîntată ești tu, fată, Dumne-
 zăului celui Preaînalt, decît toate muierile
 ceale de pre pămînt, și binecuvîntat Domnul
 Dumnezău, Care au zidit ceriul și pămîntul,
 Care au îndireptat pre tine spre rana capului
 voivodului vrăjmașilor noștri. Că nu să 21
 va depărta nădejdea ta de la inima omeni-
 lor ce pomenescu putearea lui Dumnezău
 pînă în veac, și să facă ție aceasta Dumne-
 zeu spre înălțime veacinică, ca să socoteas-
 că pre tine cu bunătăți, Pentru că n-ai 22
 pregetat sufletului tău, pentru smerirea
 neamului nostru, ce ieșiș la căderea noas-
 tră, spre îndireptare mergînd, înaintea
 Dumnezeului nostru!“ Și ziseră tot nă- 23
 rodul: „Facă-se, facă-se!“

CAP XIV

1 **S**i zise cătră ei Iudith: „Ascultați-
 mă dară, fraților, și, luînd capul
 acesta, spînzurați pre el pre baștea
 2 zidului vostru. Și va fi cînd va
 lumina de zori și va ieși soarele pre
 pămînt, veți lua fieștecarele unealtele ceale
 de războiu ale voastre și va ieși tot bār-
 batul care e cu vîrtute afară den cetate și
 veți pune căpetenie preste ei, ca cum
 ați pogorî la cîmpu la straja cea denain-
 tea a fiilor lui Asur; și nu vă veți pogorî.

3 Și luînd aceștea armele toate, ale lor, vor merge la taberele lor și vor rădica pre hatmanii puterii lui Asur; și vor alerga la cortul lui Olofernu, și nu-l vor afla pre el. Și va cădea întru ei frică și vor fugi de cătră
4 fața voastră. Și urmînd voi și cei ce lăcuiesc tot hotarul lui Israil, aștearnet pre ei întru căile lor. Iară mai nainte de a face aceastea, chemați-m pre Ahior Ammaniteanul, pentru că, văzînd, să cunoască pre cea ce au defăimat casa lui Israil și pre cel ce l-au trimis pre el la noi ca la moarte“. Și
6 chemară pre Ahior den casa Oziei. Și deaca veni și văzu capul lui Olofernu în mîna unui om întru adunarea nărodului, căzu preste față-ș și leșină duhul lui. Și deaca-l apucară pre el, căzu la picioarele Iudithii și să închină feții ei și zise: „Bindecuvîntată — tu, întru tot sălașul Iudii și întru toată limba, carii, auzînd numele tău, să vor turbura.
8 Și acum, spune-mi mie cîte ai făcut în zilele aceastea“. Și povesti lui Iudith, în mijlocul nărodului, toate cîte era făcute, den ziua ce au ieșit pînă cînd grăia cu ei.
9 Și deaca au tăcut grăind, au clicuit oamenii cu glas mare și deadeară glas veasel în cetatea lor. Și văzînd Ahior toate cîte au făcut Dumnezeu cu Israil, crezu în Dumnezău foarte, și-ș obrezuia trupul lui și să adaose cătră. casa lui Israil, pînă în ziua aceasta.
11 Și cînd să înălțară zorile, și spînzurară capul lui Olofernu de zidu; și luo tot bărbatul armele lui și ieșiră după șireag la suișurile muntelui. Și fiii lui Asur, deaca văzură pre ei, au trimis la povățuitorii lor, și ei veniră la voivozi, și cei preste mii, și la toate căpeteniile lor, și mearseră la cortul lui Olofernu și ziseră celui ce era ispravnic lui: „Scoală dară pre domnul nostru, căci au cutezat robii a pogori asupra noastră spre războiu, pentru ca să piară desăvîrșit“.
14 Întră Vagoas și lovi curtea cortului, pentru că socotiia că doarme el cu Iudith. Și deaca nimene nu-l auzi, deșchizînd întră la așternut, și află pre el preste așternut, lepădat mort, și capul lui să luase de la
16 el. Și strigă cu glas mare, cu plîngere și cu suspinu, și cu strigare tare, și rupse hainile lui. Și întră la cort unde era Iudith mîind, și nu o află pre ea. Și sări la nărod și strigă: „Vicleniră robii, făcut-au rușine o muiare den jidovi la casa împăratului Navohodonosor, căci iată Olofernu—jos, și capul nu iaste la el“.
18 Și deaca auziră aceaste graiuri boiarii puterii lui Asur, hainile lor rupseră și să turbură sufletul lor foarte. Și să făcu lor

strigare și chiot mare foarte în mijlocul taberii.

CAP XV

1 i deaca au auzit cei ce era pre la sălaș, să îngroziră de lucru ce s-au făcut și căzu preste ei frică și cutremur. Și nu era om așteptînd
2 de cătră fața aproapelui său încă, ce, spărgîndu-se dempreună odată, au fugit pre toate căile cîmpului și ale muntelui. Și cei ce să tăbărise la munte, împrejurul Vetuliei, să înfrînseră spre fugă. Și atuncea
3 fiii lui Israil, tot bărbatul războinic dentru ei, s-au răvârsat asupra lor. Și trimise Ozia la Vetomasthem, și Vithe, și Hove, și Coila, și la tot hotarul lui Israil, pre cei ce vestesc pentru ceale ce s-au săvîrșit, și pentru ca toți să să vearse asupra vrăjmașilor, spre omorîrea lor. Și deaca au auzit fiii lui
4 Israil, toți odată dempreună au căzut asupra lor și tăia pre ei pînă la Hova. Așijderea și cei den Ierusalim au sosit, și den tot muntele, pentru că au vestit lor ceale ce s-au făcut la tabăra vrăjmașilor lor. Și cei
5 den Galaad și den Galilea foarte le-au turnat lor cu rană mare, pînă unde au trecut Damascul și hotarul lui. Iară cei rămași
6 ce lăcuia în Vetula căzură preste tabăra lui Asur și prădară pre ei și să îmbogățiră foarte. Și fiii lui Israil, întorcîndu-se de la tăiare, stăpîniră pre cei rămași. Și satele și cetățile den munte și cîmpi au biruit, multe
7 pleanuri, pentru că era mulțime multă foarte. Și Ioachim, preotul cel mare, și bătrîniea fiilor lui Israil, cei ce lăcuia în Ierusalim, veniră a întemeia bunătățile carele au făcut Dumnezău lui Israil, și a vedea pre Iudith, și a grăi cu ea pace. Și deaca intrară
8 cătră ea, bindecuvîntară pre ea, cu toți odată, și ziseră cătră ea: „Tu ești înălțarea Ierusalimului, tu ești trufă mare lui Israil, tu ești fală mare neamului nostru, căci ai
9 făcut aceastea toate cu mîna ta, făcut-ai ceale bune cu Israil, și binevru preste ei Dumnezău. Bindecuvîntată te fă lîngă Cel
12 Întru-tot-țuitoriu Domnu, în veacinică vreme!“ Și zise tot norodul: „Facă-se!“ Și prădă norodul tabăra pînă în 30 de zile.
13 Și deaderă Iudithii cortul lui Olofernu, și toate arginturile, și paturile, și păharăle, și toate lucrurile lui. Și, luînd ea, au pus
14 preste mușcoia ei, și au înhămat carăle ei, și le-au grămădit pre eale preste eale. Și să strînsă tot muieretul lui Israil ca să o vază pre ea, și au bindecuvîntat pre ea, și au făcut ei horă dentru eale. Și au luat stîlpări în mîinile ei, și au dat și muierilor celor ce era cu ea, și s-au cununat cu maslinul ea și cealea ce era cu ea. Și veni înaintea 16

a tot norodul, cu danțu povățuind tuturor
muierilor. Și urma tot bărbatul lui Israil
înarmați, cu cununi, și laude în rostul lor.
17 Și începea Iudith mărturisirea aceasta la tot
Israilul, și răspundea tot norodul lauda
aceasta:

CAP XVI

1 **S**i zise Iudith: „Începeți Dumne-
zăului meu cu timpene, cîntați
Domnului meu cu țimbale, îm-
preunați Lui cîntare și laudă, înăl-
2 țatați și chemați numele Lui! Că
Dumnezău iaste Cel ce zdrobeaște războaie-
le, căci în taberile Lui, în mijlocul norodului,
mă scoase den mîna celor ce mă gonesc.
3 Veni Asur den munți de la crivăț, veni cu
10000 de mii ale puterii lui, căroră mulțimea
lor au astupat pîraiele și mulțimea lor au
4 acoperit dealurile. Zise să arză hotarale
meale, și pre tinerii miei să-i omoară cu
sabie, și cei sugători să-i puie la pămînt, și
pruncii miei să-i puie la pradă, și fecioarele
meale să le prade. Domnul Atotțitiuriul
5 defăimă pre ei cu mîna de fâmeaie, Pen-
tru că nu căzu cel tare de tineri, nici fii vîr-
tucioși l-au lovit pre el, nici nalți uriași să
rîdicară asupra lui, ce Iudith, fata lui Merari,
cu frumuseațele feații ei slăbi pre el.
6 Pentru că să dezbracă de îmbrăcămîntea
văduviei ei, spre înălțarea celor ce-i durea
în Israil, uns-au fața ei cu miroș, și legă pă-
rul ei cu mitră, și luo veșmint de in, spre
7 amăgirea lui. Călțunul ei hrăpi ochiul
lui, și frumuseațele ei robi sufletul lui, trecu
8 sabia pren gîtul lui. Îngroziră-să persii
de cutezarea ei, și midii de îndîrjirea ei să
9 turburară. Atuncea clicuiră cei smeriț
ai miei, și strigară cei neputincioși ai miei,
și să spămîntară, înălțară glasul lor, și să
10 înfrînseră. Fiii feațelor i-au împuns pre ei,
și ca pre copiii celor ce merg de voie răniia
pre ei; perit-au, den rînduiala Domnului
Dumnezăului meu. Lăuda-voiu Domnului,
11 laudă și fală: Doamne, mare ești, și mă-
rit, minunat în vîrtute, necovîrșit! Ție să
12 slujască toată zidirea Ta, Căci ai zis și
s-au făcut. Trimis-ai duhul Tău și au zidit,
și nu iaste cel ce să stea împotriva glasului
13 Tău! Pentru că munții den temelie, cu
apele, să vor clăti, și pietrile de cătră fața
Ta ca ceara se vor topi, iară pre cei ce să
14 tem de Tine, Tu bine îi vei curăți! Căci
mică e toată jîrtva cătră miroșul bunei-mi-
rosiri și puțin tot seul spre arderea-de-tot
a Ta, iară cel ce să teame de Domnul, mare
15 e pururea. Vai limbilor ce să scoală asupra
neamului meu! Domnul Atotțitiuriul va
izbîndi asupra lor, în ziua judecării, a da foc
și viermi la trupurile lor, și vor plînge cu
16 simțire pînă în veac“. Și deaca au intrat

la Ierusalim, să închinară Domnului și, cînd
să curăți nărodul, au adus arderile ceale de
tot ale lor, și ceale de voie ale lor, și dările.
Și puse Iudith toate unealtele lui Olofernu, 17
cîte au dat nărodul ei, și pologul carele au
luat ea de la așternutul lui, spre danie Dom-
nului au dat. Și era nărodul veselindu-se 18
în Ierusalim, despre fața sfințelor, în 3 luni,
și Iudith cu ei au rămas. Și după zilele 19
aceastea, au purces fieștecarele la moșteni-
rea lui, și Iudith mearse la Vetulia și răma-
se întru avearea ei. Și fu în vreamea ei 20
slăvită în tot pămîntul; și mulți au pohtit
pre ea, și n-au cunoscut bărbat pre ea, toate
zilele vieții ei, den care ceas au murit Manasi,
bărbatul ei, și să adaose cătră nărodul ei.
Și era mergînd înainte mare foarte, și îmbă- 21
trîni în casa bărbatului ei, 105 de ani; și
lăsă roaba ei slobodă. Și muri la Vetulia.
Și o îngropară pre ea în peștera bărbatului 22
ei, Manasi. Și o plînsără pre ea casa lui Israil
7 zile. Și împărți unealtele ei, mai nainte 23
de ce au murit ea, la toți cei de aproape ai
lui Manasi, bărbatului ei, și celor aproape de
neamul ei. Și nu mai era cine să spară 24
pre fiii lui Israil în zilele Iudithii și,
după ce au murit ea,
zile multe.

